



عباس موزون: تجربیات پس از مرگ مثلاً درباره زکات یا حجاب باشد یا منفی یا مثبت باشد؛ در حالی که این طوری نیست و در اختیار مانیست. ممکن است در فصل سوم، همه تجربیات مثبت یا همگی منفی باشد. این در اختیار مانیست

چند نکته از «زندگی پس از زندگی» پدیده امسال برنامه‌های پیش از افطار

آواز پر عزرائیل



یوسف هاشمی
خبرنگار

مرگ، قصه رازآلودی است که جذابیت‌های زیادی را در خودش جای داده. سریال‌ها و فیلم‌های مختلفی در ماه مبارک رمضان با مضمون مرگ روی آنتن راه یافتند اما در دو سال اخیر این پدیده، موضوع اصلی یکی از برنامه‌های تلویزیونی شده است. برنامه‌ای در شبکه چهار که در وقت افطار پخش می‌شود و نامش زندگی پس از زندگی است. این برنامه بدون شک پدیده ماه مبارک رمضان محسوب می‌شود؛ چرا که آمار بسیار بالای مخاطبان را به خودش اختصاص داده است. فصل جدید این برنامه نسبت به سال گذشته با اضافه شدن تجربه‌گران ایرانی و خارجی، به آنتن آمد تا در رقابت بر سر قصه‌های اجتماعی که شبیه ماه عسل اند، با ایده جدید و خلاقیت مخاطب را جلب کنید. برنامه‌ای که نه سلبریتی داشت، نه رنگ و لعاب و زرق و برقی در دکورش دیده می‌شد و نه دنبال هیاهوی رسانه‌ای بود.

تجربه‌های نزدیک به مرگ

وجود یا عدم عوالم مختلف و پرسش‌هایی از چگونگی اوضاع افراد پس از ترک زندگی مادی و ورودشان به دنیایی دیگر، در عین تشکیک برخی افراد همواره جزو مهم‌ترین ذهن مشغولی‌های بشر بوده و آدمی در طول گذشت قرن‌ها به دنبال پاسخ به شبهات و ابهامات عقلی و ذهنی‌اش در رابطه با کیفیت مرگ، نحوه زندگی اخروی و همچنین تصویرسازی از بهشت و جهنم، گذران عمر کرده است. «زندگی پس از زندگی» نام یکی از سه کتابی است که توسط دکتر ریموند مودی درباره تجربه‌های نزدیک به مرگ (NDE) نوشته شده است. کسانی که با ورود به حالت کما شاهد جدا شدن روح از بدنشان و نیز مشاهده برخی اتفاقات عجیب و غریب ماورایی بوده‌اند. این کتاب سال ۱۹۹۲ با همان نام به صورت فیلم درآمد و ریموند مودی در جشنواره نیویورک در رده فیلم‌های مربوط به روابط انسانی، برنده مدال برنز شد.

دو سال است عباس موزون پژوهشگر، مجری و تهیه‌کننده تلویزیون، برنامه‌ای با همین عنوان را روی آنتن شبکه چهار سیما می‌برد اما باید اعتراف کرد تاریخ شروع برنامه زندگی پس از زندگی به مدت‌ها قبل بازمی‌گردد. به همایش‌های ۱۵ گانه‌ای که عباس موزون طی چهار پنج سال و تا قبل از تولید فصل اول برنامه در اقصی نقاط کشور برگزار کرده است. آن همایش‌ها اولین رویدادهایی بود که با موضوع تجربه نزدیک به

مرگ در تاریخ کشورمان برگزار شد. اولین نمونه این کنار این همایش‌ها، عباس موزون یک کانال تلگرامی ایجاد می‌کند خیلی زود تعداد اعضایش به چند هزار نفر

صحبت‌های مهم سازنده در نشست نقد و بررسی برنامه

فصل سوم در راه است



عباس موزون در مورد تقاضاهایی که از او می‌شود، گفته است: بسیاری می‌گویند تجربیات پس از مرگ مثلاً درباره زکات یا حجاب باشد، یا منفی یا مثبت باشد؛ در حالی که این طوری نیست و در اختیار ما نیست. ممکن است در فصل سوم، همه تجربیات مثبت یا همگی منفی باشد. این در اختیار ما نیست. محمدامین نوروزی، مدیر گروه ادب و هنر شبکه چهار درباره پخش این برنامه در طول سال گفت: در شبکه صحبت و تصمیم گرفته شده این برنامه به ماه رمضان اختصاص داشته باشد. خود من هم همین‌طور فکر می‌کنم. از مدیر شبکه درخواست می‌کنم یک بحث تخصصی و کارشناسی هم علاوه بر برنامه، ایجاد شود که شبهه‌های معرفتی و اعتقادی پاسخ داده شود تا مردم را بیشتر همراه کند. الان بخشی از جامعه نخبگانی همراهی نمی‌کند. باید ظرفیت فکری ایجاد شود که یک سری حرف‌های جدید زده شود. وی افزود: برنامه به لحاظ اجرایی و تولیدی هم کار سنگینی است. برای این که کیفیت حفظ شود و عیار آن بیشتر شود، نیاز به زمان دارد. همین الان کار برای فصل سوم برنامه شروع شده است.

می‌رسد. ایجاد این کانال و برگزاری این همایش‌ها و شهر به شهر چرخیدن‌ها به ساخت برنامه «زندگی پس از زندگی» منجر شد.

مجرای یک مهمان ویژه

در کنار این مساله نباید تأثیر یکی از مهمان‌های برنامه را هم بی‌اهمیت شمرد. خود عباس موزون در رابطه با این فرد می‌گوید: «البته یکی دیگر از عوامل بسیار مؤثر در ساخت و تولید این برنامه مربوط به یکی از تجربه‌گران است که بازگشت و شفای ایشان از جانب حضرت فاطمه معصومه (س) است. این فرد تجربه‌اش را چندین سال پنهان می‌کند تا این که در رابطه با همان تجربه خوابی می‌بیند و از جانب حضرت به ایشان گفته می‌شود شرح تجربه و مشاهداتش را در اختیار دیگران قرار بدهد. این شخص در فصل اول برنامه «زندگی پس از زندگی» حاضر شد و تجربه‌اش را تعریف کرد.» موزون در مورد چالش ساخت این برنامه هم گفته است: «دکتر مودی حدود ۵۰ سال پیش موفق به کشف این پدیده شدند؛ بنابراین قطعاً این مساله بسامدهایی در دیگر کشورهای جهان هم داشته و در کشور ما حدود ۲۴ سال پیش مستند دکتر مودی دوبله شد. با این که سفارش‌دهنده‌ای نداشتم با فروش زمین میراثی که به همسرم رسیده بود، به ساخت برنامه اقدام کردم. چون آن موقع تلویزیون خواهان برنامه نبود، همسرم اصرار داشتند این برنامه ساخته شود و لو این که آن را در فضای مجازی منتشر کنیم.»

این داستان واقعی است؟

یکی از مهم‌ترین چالش‌های این برنامه اعتبارسنجی تجربیات آدم‌ها و بحث سندیت بخشیدن به برخی صحبت‌های تجربه‌گران است. به عنوان مثال در یکی از قسمت‌ها آقای مهمان برنامه بود که به دلیل تصادف در کما رفته بود و مدتی را در بیمارستان بستری بود. این آقا که در طول دورانی که در کما بود ادعا می‌کرد روحش را بالای جسمش می‌دیده و شاهد همه اتفاقات بوده و برخی موقعیت‌های NDE را نیز تجربه کرده بود.

همچنین ایشان ادعا می‌کرد در طول این دوران با دو فردی که در کنارش بستری بودند نیز در ارتباط بوده و با این که آنها را با چشم سر هیچ وقت ملاقات نکرده بود، اما نام، نام خانوادگی و شهر محل زندگی آنها را می‌دانست. عوامل برنامه زندگی پس از زندگی برای اثبات این موضوع به آن بیمارستان مراجعه کردند و خواستار مشخصات افرادی شدند که در آن تاریخ آنجا بستری شده بودند. در گزارشی که از این بیمارستان و اطلاعات بایگانی شده آن گرفته شد، عوامل این برنامه توانستند ادعای این تجربه‌گرا ثابت کنند.

البته باید پذیرفت با وجود این صحت سنجی‌ها در برخی قسمت‌ها کیفیت آن پایین می‌آید و از نظر باورپذیری گاهی ضعیف عمل می‌کند و تأثیرگذاری آن کمتر می‌شود. با این حال باید بگوییم برنامه زندگی پس از زندگی می‌تواند شیداً تأثیرگذار باشد؛ خصوصاً در بخشی که تجربه‌گران از پروسه مرور زندگی‌شان در آن دنیا صحبت می‌کنند. این تجربه‌ها نه تنها برای افراد مختلف در تغییر رفتارشان (حتی در برخورد با گیاهان یا حیوانات) می‌تواند مفید باشد، بلکه می‌تواند به افرادی که شدیداً از مرگ می‌ترسند یا واهمه مرگ عزیزانشان را دارند نیز کمک کند. همین موضوع، برنامه زندگی پس از زندگی را حتی برای افرادی که عقاید مذهبی ندارند هم محترم و قابل تامل کرده است.